

виси на дърво” (Гал. 3; 13). “Примири и двата съ Бога въ едно тѣло чръзъ *кръстѣ-тѣ*” (Еф. 2; 16). т. е. чръзъ страданіе-то му на кръстѣ-тѣ. “Направи миръ чръзъ него съ *кръвѣ-тѣ на неговый-тѣ кръстѣ*.” (Кол. 1; 20) т. е. чръзъ кръвѣ-тѣ, коѣто пролѣ на кръстѣ-тѣ. “Понеже прости всички-тѣ ви грѣхове; и заради рѣкописаніе-то, което бѣше връхъ насъ, и дигнѣ го та го закова на кръстѣ-тѣ” (Кол. 2; 13, 14). “Христосъ умрѣ за наши-тѣ грѣхове” (1 Кор. 15; 3). “Христосъ еднѣжъ пострада за наши-тѣ грѣхове” (1 Пет. 3; 18). “Той положи душѣ-тѣ си за насъ” (1 Іоан. 3; 16). “Ты си былъ закланъ, и съсѣ своѣ-тѣ кръвѣ испунилъ си насъ” (Отк. 1; 5). “Мѣченъ бы за беззаконія-та ни: наказаніе-то, което донесе миръ-тѣ ни, бѣ на него; и съ раны-тѣ му, ный ся исцѣлихмы” (Исаія 53; 5, 6). Дѣ бѣше Христосъ когато “умрѣ” “и пострада” за наши-тѣ грѣхове? Дѣ бѣше когато положи душѣ-тѣ си, и испуни ны съ кръвѣ-тѣ си? Дѣ быде Той мѣченъ и нараненъ за насъ? Явно е че быде на *кръстѣ-тѣ на Голгоѣ*.

Въ служеніе-то на литургіѣ-тѣ често ся повтарятъ думы-тѣ “Кръвѣ во оставленіе грѣховъ,” — “Свята-та кръвѣ на Господа Бога и спаса нашего Іисуса Христа *во оставленіе грѣховѣ, и въ жизнь вѣчную*.” Кръвѣ-та, чръзъ коѣто пріимамы оставленіе на грѣхове-тѣ и животъ вѣчный, не е вино-то въ причащеніе-то, но е кръвѣ-та коѣто Христосъ пролѣ на кръстѣ-тѣ въ врѣме-то на Понтійскаго Пилата.

5. Жрътва-та Христова е *нальстена*, т. е.